

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 9540/2542

นางสีนวล ชมเชย โจทก์ นายเซียง แซ่เอี๊ยะ จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 145, ป.วิ.พ. มาตรา 148, ป.พ.พ. มาตรา 1382

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีเดิมจำเลยร้องขอแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดินพิพาทซึ่งโจทก์ยื่นคำร้องคัดค้านเข้าไปเป็นคู่ความในฐานะผู้จัดการมรดกของ ฮ. เป็นการกระทำในฐานะตัวแทน ฮ. คดีนี้โจทก์ฟ้องในฐานะทายาทของ ฮ. จึงถือได้ว่าโจทก์และจำเลยในคดีนี้เป็นคู่ความรายเดียวกันกับคดีเดิมที่ศาลฎีกาพิพากษาว่าที่ดินพิพาทตกเป็นกรรมสิทธิ์ของจำเลย โดยการครอบครองปรปักษ์ตาม ป.พ.พ. มาตรา 1382 ซึ่งคำพิพากษาของศาลฎีกาคดีเดิมน้อมผูกพันคู่ความตาม ป.วิ.พ. มาตรา 145 วรรคหนึ่ง ฉะนั้น การที่โจทก์มาฟ้องกล่าวอ้างในคดีนี้ถือว่าจำเลยอยู่ในที่ดินพิพาทโดยอาศัยสิทธิของบิดาโจทก์และโจทก์จำเลยไม่ได้กรรมสิทธิ์โดยการครอบครองปรปักษ์ จึงเป็นการฟ้องซ้ำตาม ป.วิ.พ. มาตรา 148

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยไปจดทะเบียนเพิกถอนการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินเฉพาะส่วนทางด้านทิศเหนือเนื้อที่ 1 งาน 28 ตารางวา จากชื่อจำเลยมาเป็นชื่อโจทก์ตามเดิม หากจำเลยไม่ยินยอมให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของจำเลย จำเลยให้การขอให้ยกฟ้อง ในวันนัดขึ้นสองสถาน คู่ความแถลงรับกันว่า จำเลยเคยยื่นคำร้องขอแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดินพิพาทโดยการครอบครองปรปักษ์ และโจทก์ได้ยื่นคำคัดค้านว่าจำเลยไม่ได้กรรมสิทธิ์โดยการครอบครอง คดีดังกล่าวถึงที่สุดโดยศาลฎีกามีคำพิพากษาว่า จำเลยได้กรรมสิทธิ์ในที่ดินพิพาทโดยการครอบครองปรปักษ์ตามสำเนาคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2451/2550 ศาลชั้นต้นเห็นว่าคดีพอวินิจฉัยได้โดยไม่ต้องสืบพยานโจทก์และจำเลย จึงมีคำสั่งให้งดขึ้นสองสถานและงดสืบพยานโจทก์และจำเลย แล้ววินิจฉัยว่าฟ้องโจทก์เป็นฟ้องซ้ำตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 148 พิพากษายกฟ้อง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษายืน จำเลยไม่แก้อุทธรณ์จึงไม่กำหนดค่าทนายความชั้นอุทธรณ์ให้ และให้คืนค่าขึ้นศาลชั้นอุทธรณ์ที่โจทก์เสียเงินมาเป็นเงิน 9,400 บาท แก่โจทก์ โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาข้อกฎหมายต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า ฟ้องโจทก์คดีนี้เป็นฟ้องซ้ำกับคดีเดิมที่จำเลยร้องขอแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดินพิพาทตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2451/2540 หรือไม่ เห็นว่า แม้คดีนี้โจทก์จะฟ้องในฐานะทายาทของนายฮ. ส่วนคดีเดิมโจทก์ยื่นคำร้องคัดค้านเข้าไปเป็นคู่ความในฐานะผู้จัดการมรดกของนายฮ. ก็เป็นการกระทำในฐานะตัวแทนของทายาทนายฮ. จึงถือได้ว่าโจทก์และจำเลยในคดีนี้เป็นคู่ความรายเดียวกันกับคดีเดิมที่ศาลฎีกาพิพากษาว่าที่ดินพิพาทตกเป็นกรรมสิทธิ์ของจำเลยโดยการครอบครองปรปักษ์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1382 ซึ่งคำพิพากษาของศาลฎีกาคดีเดิมน้อมผูกพันคู่ความตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 145 วรรคหนึ่ง ฉะนั้น การที่โจทก์มาฟ้องกล่าวอ้างในคดีนี้ถือว่าจำเลยอยู่ในที่ดินพิพาทโดยอาศัยสิทธิของบิดาโจทก์และโจทก์ จำเลยไม่ได้กรรมสิทธิ์โดยการครอบครองปรปักษ์ กรณีจึงเป็นการฟ้องซ้ำตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 148 ที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษาต้องกันมาให้ยกฟ้องนั้น ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

จำเลยไม่แก้ฎีกาจึงไม่กำหนดค่าทนายความชั้นฎีกาให้.

องค์คณะ

สุรชาติ บุญศิริพันธ์ · กำพล ภู่สุดแสง · วสันต์ สร้อยพิสุทธิ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/9540/2542>